

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНИХ ОРГАНІВ ЄС У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

В статті визначено необхідність захисту прав інтелектуальної власності та роль митних органів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності. Проаналізовано особливості організації та законодавчого регулювання діяльності митних органів ЄС у сфері захисту прав інтелектуальної власності та розглянуто заходи, що вживаються для запобігання розповсюдженню товарів, які порушують права інтелектуальної власності. З урахуванням досвіду ЄС запропоновано напрямки удосконалення організації діяльності української митниці у сфері сприяння захисту прав інтелектуальної власності.

Ключові слова: власник товарів, захист прав інтелектуальної власності, контрафактні товари, митні органи ЄС, піратські товари. право інтелектуальної власності, правовласник.

Y. O. MEDVID

State scientific research institute of customs affairs

ORGANIZATION OF ACTIVITY OF CUSTOMS AUTHORITIES OF THE EU IN PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS

In the article identified the need to protect intellectual property rights and the role of customs authorities to promote the protection of intellectual property rights. Analyzed the features of the organization and legislative regulation of the customs authorities of the EU in the field of protection of intellectual property rights and reviewed the measures taken to prevent the distribution of goods that infringe intellectual property rights. Defined visual and other criteria that may indicate the goods that infringe intellectual property rights, and described the interaction of customs authorities of the EU between the right holders and declarants. Based on the experience of the EU proposed the directions of improvement of Ukrainian customs in promoting the protection of intellectual property rights.

Keywords: holder of the goods, protection of intellectual property rights, counterfeit goods, customs authorities of the EU, pirated goods. intellectual property right, right-holder.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Однією з причин порушення прав інтелектуальної власності є те, що продукти основані на інтелектуальній власності важко і дорого виробити, але легко і дешево підробити або переробити [1].

З економічної точки зору необхідність захисту прав інтелектуальної власності (ПІВ) можна розглядати як захист прав інвесторів та виробників інноваційних продуктів, створення стимулів для інновацій та гарантування права виробників на створену ними додаткову вартість товару у вигляді інтелектуальної власності. Соціальною складовою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності є запобігання розповсюдженню продукції, яка виготовляється з порушенням технологій виробництва і реалізовується у вигляді торгового бренду без згоди на це правовласника, в результаті чого може бути нанесено значну шкоду здоров'ю споживачів таких товарів. Адже, як правило, підроблені товари мають значно нижчу та сумнівну якість в порівнянні з оригінальними товарами. Зокрема, це стосується харчових продуктів, лікарських препаратів та інших фармацевтичних виробів.

Тому, діяльність спрямована на виявлення товарів, які порушують права інтелектуальної власності, захищає інтереси не лише виробників оригінальних товарів, а й інтереси покупців та споживачів відповідних товарів. Невід'ємною складовою такої діяльності є діяльність митних органів, тому що в умовах глобалізації міжнародної торгівлі, ефективність виявлення товарів, які порушують ПІВ, на етапі їх ввезення на митну територію є в рази більшою, ніж ефективність виявлення таких товарів при їх реалізації безпосередньо на митній території. Це пояснюється тим, що до перетину митного кордону відповідальність за товари несе їх власник або уповноважена ним особа, після випуску товарів на відповідну митну територію право власності на товари у зв'язку з їх подальшим продажем переходить до різних осіб, що ускладнює встановлення відповідальності за порушення ПІВ. В свою чергу актуальність дослідження сучасних тенденцій та міжнародного досвіду діяльності митних органів з питань захисту прав інтелектуальної власності обумовлюється постійним технічним прогресом, появою нових видів товарів та значними обсягами міжнародної торгівлі товарами (наприклад продукція Adidas, Apple, Coca-Cola, Gillette, HP, Intel, LG, Microsoft, Nestle, Nike, Procter and Gamble, Samsung тощо), які містять об'єкти ПІВ, зокрема в даному випадку – торгові найменування та торгові марки. Відповідно зростають обсяги торгівлі та випадки виявлення товарів, які порушують ПІВ, являються піратською або контрафактною продукцією.

Аналіз останніх досліджень чи публікацій. Дослідження у сфері захисту прав інтелектуальної власності у різних аспектах здійснювали ряд вчених. Окремим напрямком досліджень є вивчення організації діяльності щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності митними органами, а результати зазначених досліджень відображенні в працях таких науковців та практиків як Н. Білак, Н. Волкова, Ю.

Дьомін, В. Жаров, Н. Тропіна, В. Ковальський, М. Паладій, І. Стрижак, Н. Яковлєва та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Враховуючи, що основні норми Положення Ради ЄС від 22.07.2003 № 1383/2003, яким регулювалася діяльність митних органів ЄС у сфері захисту прав інтелектуальної власності, значною мірою відображені у Митному кодексі України від 13.03.2012, то додаткового вивчення потребують також методологічні підходи і напрямки організації діяльності митних органів ЄС та заходів, які вживаються ними для сприяння захисту прав інтелектуальної власності.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз особливостей організації та законодавчого регулювання діяльності митних органів ЄС у сфері захисту прав інтелектуальної власності, а також надання пропозицій щодо вдосконалення діяльності української митниці у сфері сприяння захисту прав інтелектуальної власності.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Відповідно до положень Митного кодексу ЄС 2008 року (Модернізованого Митного кодексу) об'єктами митного контролю при ввезенні або вивезенні з митної території ЄС є товари, які порушують права інтелектуальної власності. Протягом 2009–2012 років діяльність митних органів ЄС щодо захисту прав інтелектуальної власності здійснювалася відповідно до Митного плану дій по боротьбі з порушеннями прав інтелектуальної власності, прийнятого рішенням Ради ЄС від 16 березня 2009 року.

Значна частина положень Митного плану дій по боротьбі з порушеннями прав інтелектуальної власності протягом 2009–2012 років залишаються актуальними та відображені у Митному плані дій по боротьбі з порушеннями прав інтелектуальної власності на 2013–2017 роки, прийнятому рішенням Ради ЄС у березні 2013 року. Відповідно до Митного плану дій по боротьбі з порушеннями прав інтелектуальної власності протягом 2013–2017 років [2] основними напрямками діяльності митних органів ЄС у сфері захисту ПІВ є:

- розвиток інструментарію для реалізації та впровадження змін у законодавстві, в тому числі: 1) розроблення та розміщення на веб-сайтах митниць методичних рекомендацій для правовласників з питань заповнення та подачі заявок на захист ПІВ. Зокрема розміщується на веб-ресурсах інформація щодо необхідності сприяння митними органами захисту прав інтелектуальної власності, надаються рекомендації щодо співпраці правовласників з митними органами, оприлюднюються рекомендації щодо виявлення товарів, що порушують права інтелектуальної власності; досліджуються критерії, які вказують на можливе порушення ПІВ (рис. 1) [3]; 2) підготовка спеціальних методичних рекомендацій для митних органів на різних мовах світу з детальним роз'ясненням дій, які необхідно вживати, в тому числі при здійсненні митного контролю малих партій товарів; 3) вдосконалення плану з навчання митників та правовласників, в тому числі шляхом електронного навчання;

- співробітництво з правовласниками та заінтересованими особами, в тому числі: 1) інформування зацікавлених осіб у змінах в законодавстві з питань захисту ПІВ; 2) організація регулярних зустрічей та семінарів з правовласниками і зацікавленими особами;

- щорічне звітування та оприлюднення митними органами статистичної інформації щодо результатів боротьби з порушеннями ПІВ;

- обмін між митними органами практичними навичками щодо боротьби та виявлення контрафактних товарів, які реалізуються через Інтернет;

- удосконалення та регулярне розширення (або скасування у випадку недоцільності практичного використання) індикаторів ризиків, які дозволяють виявляти товари, що порушують ПІВ;

- міжнародне співробітництво: 1) співробітництво у сфері інтелектуальної власності з митними адміністраціями різних країн світу, в тому числі з Китаєм; 2) міжнародний обмін інформацією, в тому числі даними щодо транзиту та транспортування товарів, а також даними щодо виявлених порушень ПІВ; 3) організація міжнародних заходів щодо розповсюдження здобутих знань у сфері ПІВ; 4) співробітництво у сфері інтелектуальної власності з країнами-сусідами щодо обміну інформацією, координування спільної діяльності, обміну практичним досвідом;

- співробітництво з Європейською обсерваторією з питань порушень прав інтелектуальної власності: 1) обмін інформацією; 2) розробка уніфікованих систем аналізу та звітності з питань порушень ПІВ; 3) розробка методичних рекомендацій щодо проведення навчальних заходів та заходів щодо захисту ПІВ;

- співробітництво з правоохоронними органами та організаціями з питань захисту ПІВ.

Безпосередній порядок умов та дій, які вживаються митними органами ЄС при виявленні товарів, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, передбачається спеціальними законодавчими актами (інструкція, положення), які регулюють виключно повноваження митних органів.

Зокрема з 2003 по 2014 роки основним нормативним документом, який регулював діяльність митних органів ЄС у сфері захисту прав інтелектуальної власності, було Положення Ради ЄС №1383/2003 від 22.07.2003 року [4] стосовно дій митниці щодо товарів, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності та заходів, які необхідно вживати у разі виявлення товарів, які порушують такі права. У 2013 році Положення №1383/2003 було скасовано, і на його основі прийнято нове доповнене та

удосконалене Положення Ради ЄС №608/2013 від 12.06.2013 [5] стосовно митного захисту прав інтелектуальної власності.

Візуальні та інші критерії, що вказують на можливе порушення ПІВ при здійсненні митного контролю товарів, які перевозяться через митний кордон	Інформація, яка може надаватися правласником оригінальних товарів та враховуватися митними органами при ідентифікації порушення ПІВ
Низька якість, вид і кількість товару	Вартість оригінального товару до оподаткування (митна вартість)
Походження та призначення товару	Місце виробництва оригінального товару та визначені території споживання
Низька ціна товару	Дані про упаковку оригінального товару
Відсутність або невідповідність упаковки товару	Графіки та маршрути поставок оригінального товару
Відсутність або невідповідність адреси виробника, імпортера, логотипів, штрихового кодування	Дані про види транспортних засобів, які використовуються для транспортування оригінального товару
Невідповідність логотипу, торгової марки та назви товару	Дані про імпортерів, експортерів оригінального товару
Відсутність або невідповідність інструкцій до товару, особливо фармацевтичної продукції	Дані про країн-виробників оригінального товару
Умови придбання товару, зокрема при продажі товару через Інтернет	Особливі технічні ознаки та характеристики оригінального товару
Дані про імпортера, експортера, власника та декларанта товарів	Відомості про товаросупровідні документи
Маршрути транспортування та види транспорту, місця завантаження, перевантаження та кінцевого розвантаження товарів	
Реєстраційні дані транспортного засобу, номер рейсу, дані вантажної накладної або інших транспортних документів	

Рис. 1. Візуальні та інші критерії, які можуть вказувати на товари, що порушують ПІВ та інформація, яка може надаватися правласником та враховується митними органами ЄС при ідентифікації порушення ПІВ

Відповідно до Положення №608/2013 у разі виявлення митними органами ЄС фактів, які свідчать про можливу приналежність товарів до контрафактної продукції чи виявлення товарів, що підозрюються у порушенні ПІВ, випуск таких товарів повинен бути призупинений або товари повинні бути затримані. В залежності від того:

I) чи подана правласником або іншою зацікавленою особою заявка щодо захисту ПІВ;

II) чи не подана правласником або іншою зацікавленою особою заявка щодо захисту ПІВ

передбачений різний порядок дій, які проводяться митними органами ЄС у разі виявлення товарів, що підозрюються у порушенні ПІВ.

У першому випадку, якщо митний орган ЄС виявляє товари, що підозрюються у порушенні ПІВ, щодо яких подана та прийнята до виконання заявка на захист, він приймає рішення про призупинення випуску або затримання підозрюваних товарів і повідомляє про це декларанта (власника товарів) протягом 1 робочого дня з дня призупинення випуску товарів та правласника (особу, ПІВ якої підлягають захисту) у той же день або в найближчий час після повідомлення декларанта. При цьому декларанту (власнику товарів) протягом 10 робочих днів (3 робочих днів при затриманні швидкопсувних товарів) з дня повідомлення про призупинення випуску товарів надається право здійснити одну з наступних дій: 1) письмово повідомити митний орган про згоду на знищення (використання у некомерційних цілях) товарів, які порушують ПІВ; 2)

не повідомити митний орган у письмовій формі про свою позицію, що вважається та прирівнюється до згоди декларанта (власника товару) з позицією митного органу; 3) письмово повідомити митний орган про незгоду з тим, що затримані товари порушують ПІВ та незгоду на знищення товарів. Правовласнику (особі, ПІВ якої підлягають захисту) також надається право на здійснення протягом 10 робочих днів (3 робочих днів при затриманні швидкопсувних товарів) з дня повідомлення про призупинення випуску товарів однієї з наступних дій: 1) письмово повідомити митний орган про своє переконання (запевнення) у порушенні ПІВ та надати згоду (запевнення) на знищення (використання у некомерційних цілях) затриманих товарів; 2) не надати у письмовій формі свої переконання (запевнення) у порушенні ПІВ та згоду (запевнення) на знищення (використання у некомерційних цілях) затриманих товарів.

В залежності від дій, які вчиняються декларантом (власником товарів) та правовласником протягом 10 робочих днів (3 робочих днів при затриманні швидкопсувних товарів) з дня повідомлення про призупинення випуску товарів, митний орган приймає наступні рішення:

1) рішення про знищення затриманих товарів, їх переробку чи використання у некомерційних цілях якщо правовласник надає митному органу письмове запевнення у порушенні ПІВ та згоду на знищення затриманих товарів, а декларант (власник товарів) надає письмову згоду на знищення товарів або не повідомляє у письмовій формі про свою позицію (в такому разі митний орган має право вважати, що декларант погоджується на знищення товарів або використання їх у некомерційних цілях);

2) рішення про відміну затримання товарів та їх випуск у вільний обіг або у інший заявлений декларантом митний режим – якщо правовласник не надає письмові підтвердження про порушення ПІВ та згоду на знищення товарів;

3) рішення про негайне повідомлення правовласника щодо ініціювання процедури визначення факту порушення ПІВ – якщо декларант (власник товарів) у письмовій формі виявляє незгоду з тим, що товари порушують ПІВ. У такому разі правовласник протягом 10 робочих днів (3 робочих днів у випадку швидкопсувних товарів) з дня повідомлення про призупинення або затримання товарів, повинен ініціювати процедуру визначення факту порушення ПІВ. За винятком випадків із швидкопсувними товарами митний орган додатково може продовжити час, який необхідний для ініціювання процедури визначення факту порушення ПІВ максимум до 10 днів з часу отримання обґрунтованого на те запиту правовласника. При не отриманні у встановлений термін письмового повідомлення від правовласника про ініціювання процедури визначення факту порушення ПІВ, митний орган приймає рішення про завершення митних формальностей та випуск товарів у заявлений митний режим. При отриманні письмового повідомлення від правовласника про ініціювання процедури визначення факту порушення ПІВ митний орган може звільнити затримані товари та випустити їх у заявлений митний режим за зверненням декларанта (власника товарів) за умов, якщо: декларант (власник товарів) забезпечує гарантії, що являють суму достатню для захисту інтересів правовласника; орган, уповноважений на визначення факту порушення ПІВ не встановлює запобіжні заходи та завершені всі митні формальності.

У випадку, якщо митний орган виявляє товари, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, щодо яких не подана заявка на захист, він вживає заходів для ідентифікації особи (можливого правовласника), ПІВ якої порушуються. При прийнятті рішення про призупинення випуску товарів, які підозрюються у порушенні ПІВ, митний орган повідомляє правовласника про необхідність подачі заявки щодо захисту ПІВ. За умов надання правовласником протягом 4 робочих днів з дня прийняття рішення про призупинення випуску товарів відповідної заявки та прийняття її до виконання, митний орган ЄС виконує дії, які передбачені при наявності заявки щодо захисту ПІВ. У разі, якщо митний орган ЄС не зміг ідентифікувати особу (можливого правовласника) для подачі нею заявки щодо захисту ПІВ на протязі 1 робочого дня з часу призупинення випуску товарів або якщо правовласником не подана заявка (винесено рішення про відмову у прийнятті заявки), то після виконання всіх митних формальностей товари підлягають випуску у заявлений митний режим.

При виявленні митними органами ЄС малих партій товарів, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, передбачені окремі процедури.

Слід зазначити, що з метою удосконалення законодавчого регулювання діяльності митних органів ЄС у сфері захисту ПІВ, у Положенні 608/2013 чітко визначені поняття «право інтелектуальної власності», «торгова марка», «винахід (розробка)», «географічне зазначення (назва)», «контрафактні товари», «піратські товари», «товари, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності», «правовласник», «заявка (заява щодо захисту прав інтелектуальної власності)», «заявник», «власник товару», «декларант», «знищення товару», «мала партія товару», «швидкопсувні товари» та ін.. При цьому, якщо в Митному кодексі України (МКУ) визначення «контрафактні товари» включає в себе поняття товарів, що містять та порушують такі об'єкти права інтелектуальної власності як об'єкти авторського права і суміжних прав, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торгові марки, географічні зазначення та сорти рослин [6], то в законодавстві ЄС відповідно до Положення 608/2013 [5] окремо розрізняють контрафактні товари та піратські товари. До контрафактних товарів відносять: 1) товари, які є предметом порушення торгових марок, що законодавчо зареєстровані, та які не мають суттєвих ознак відмінних від торгової марки; 2) товари, які є предметом порушення географічних зазначень (назв), і які містять захищені власні географічні

назви; 3) будь-яка упаковка, етикетка, наклейка, інструкція, гарантійний документ або подібний окремий предмет, який підозрюється у порушенні торгової марки чи географічної назви, та включає знак або напис ідентичний дійсним захищеним торговим маркам та географічним назвам, або який не може бути виділений за власними ефективними ознаками та не може використовуватися в такому ж обсязі як без використання назв об'єктів ПІВ. До піратських товарів відносять товари, які є предметом порушення авторських прав, суміжних прав, винаходів, розробок та які містять або є копіями зробленими без згоди правовласників або уповноважених осіб щодо авторських прав, суміжних прав, винаходів, розробок. Враховуючи відмінності, в тому числі різні цілі використання контрафактних та піратських товарів, необхідним постає питання щодо їх окремого визначення в МКУ. Про доцільність розмежування в українському законодавстві понять контрафактних товарів та піратських товарів з метою диверсифікації видів порушень і міри відповідальності також зазначала Н.Волкова [7].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Законодавством ЄС, яке регулює діяльність митних органів у сфері захисту ПІВ, створено умови, які спрямовані на проявлення ініціатив безпосередньо особами, які зацікавлені у захисті своїх ПІВ. Зокрема передбачено необхідність: подачі правовласником або іншою зацікавленою особою заявки щодо захисту відповідних ПІВ; надання правовласником гарантій за знищення (використання у некомерційних цілях) митними органами товарів, що порушують ПІВ; ініціювання правовласником процедури визначення факту порушення ПІВ; здійснення правовласником спеціалізованої (лабораторної) експертизи характеристик відібраних зразків товарів; покриття правовласником витрат, понесених митним органом після зупинення випуску товарів, які підозрюються у порушенні ПІВ, в тому числі витрат на зберігання, та ін. Зазначимо, що норми МКУ від 13.03.2012 значною мірою відповідають нормам законодавства ЄС. Основною відмінністю можна відмітити те, що в порівнянні з МКУ Положення Ради ЄС №608/2013 передбачає значну взаємодію митних органів ЄС не лише з правовласником, а й з декларантом, а також значно розширює права декларанта, чії товари затримуються при підозрі у порушенні прав інтелектуальної власності. Проте така відмінність, в свою чергу певною мірою спрощує діяльність української митниці.

Враховуючи досвід митних органів ЄС, напрямками удосконалення організації діяльності української митниці у сфері сприяння захисту прав інтелектуальної власності є:

- 1) розроблення детальних методичних рекомендацій та інструкцій, які повинні визначати:
 - поняття «право інтелектуальної власності», «правовласник», «товари, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності», «контрафактні товари», «піратські товари», «торгова марка», «географічне зазначення (назва)», «заявка (заява щодо захисту прав інтелектуальної власності)», «заявник», «власник товару», «знищення товару», «швидкопсувні товари» та ін. (з відповідними змінами та доповненнями в МКУ);
 - процедури заповнення та подання заявок щодо захисту ПІВ із зазначенням детального переліку інформації, яку необхідно відображати у заявці; процедури взаємодії митниці з правовласниками та декларантами із зазначенням переліку додаткової інформації, необхідної для ідентифікації товарів, що підозрюються у порушенні ПІВ; процедури щодо захисту ПІВ при підозрюванні товарів, що переміщуються у невеликих партіях; процедури щодо знищення або використання у некомерційних (благодійних) цілях товарів, що порушують права інтелектуальної власності та ін.;
 - практичні рекомендації щодо виявлення товарів, що порушують права інтелектуальної власності, та перелік критеріїв, що вказують на можливі порушення;
 - практичні рекомендації щодо законних прав, обов'язків та відповідальності правовласників і декларантів;
- 2) організація навчальних, комунікативних та масово-роз'яснювальних заходів, в тому числі проведення періодичних семінарів за участю митників, представників спеціалізованих установ з питань захисту прав інтелектуальної власності, правовласників та інших зацікавлених суб'єктів господарської діяльності; розповсюдження в місцях, де знаходяться зони митного контролю (насамперед в аеропортах, на залізничних станціях) інформаційних матеріалів (плакатів, вивісок, листівок) з прав інтелектуальної власності, що підлягають захисту; розміщення інформаційних матеріалів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності на веб-сайтах митниць;
- 3) міжнародне співробітництво у сфері обміну практичним досвідом та пріоритетними напрямками організації діяльності митниці щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності.

Література

1. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions: «A Single Market for Intellectual Property Rights. Boosting creativity and innovation to provide economic growth, high quality jobs and first class products and services in Europe». / European Commission, Brussels, 24.5.2011 COM(2011) 287 final [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/ipr_strategy/COM_2011_287_en.pdf.
2. Council Resolution on the EU Customs Action Plan to combat IPR infringements for the years 2013 to 2017 (2013/C 80/01) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eur->

lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:080:0001:0007:EN:PDF

3. How to identify fakes and other IPR infringing goods. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/combating/howto_en.htm

4. Council Regulation (EC) No 1383/2003 of 22 July 2003 concerning customs action against goods suspected of infringing certain intellectual property rights and the measures to be taken against goods found to have infringed such rights [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32003R1383>

5. Regulation (Eu) №608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) №1383/2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/eu-revenue/r608_2013_en.pdf

6. Митний Кодекс України [Електронний ресурс] : [прийнято Верхов. Радою 13 березня 2012 року № 4495-VI] : [із змінами від 1 липня 2014 року]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.

7. Волкова Н.В. Щодо сприяння з боку митних органів захистові прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон / Н.В. Волкова // Вісн. акад. митної служби України. Сер. Право. – 2009. – № 1(2). – С. 49–54.

References

1. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions: «A Single Market for Intellectual Property Rights. Boosting creativity and innovation to provide economic growth, high quality jobs and first class products and services in Europe». / European Commission, Brussels, 24.5.2011 COM(2011) 287 final [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/ipr_strategy/COM_2011_287_en.pdf.

2. Council Resolution on the EU Customs Action Plan to combat IPR infringements for the years 2013 to 2017 (2013/C 80/01) [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:080:0001:0007:EN:PDF>

3. How to identify fakes and other IPR infringing goods. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/combating/howto_en.htm

4. Council Regulation (EC) No 1383/2003 of 22 July 2003 concerning customs action against goods suspected of infringing certain intellectual property rights and the measures to be taken against goods found to have infringed such rights [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32003R1383>

5. Regulation (Eu) #608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) #1383/2003 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/eu-revenue/r608_2013_en.pdf

6. Mytnyi Kodeks Ukrainy [Elektronnyi resurs] : [pryiniato Verkhov. Radoiu 13 bereznia 2012 roku # 4495-VI] : [iz zminamy vid 1 lypnia 2014 roku]. – Rezhym dostupu : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.

7. Volkova N.V. Shchodo sprianniia z boku mytnykh orhaniv zakhystovi prav intelektualnoi vlasnosti pid chas peremishchennia tovariv cherez mytnyi kordon / N.V. Volkova // Visn. akad. mytnoi sluzhby Ukrainy. – Ser. Pravo. – 2009 #1(2). – 49-54.

Надійшла 11.09.2014; рецензент: д. е. н. Бережнюк І. Г.